

Paa Formandens Forslag valgtes: *Ovesen, Markvorsen, Frandsen, Jensen-Knudstrup, Rasmus Hansen, P. Bjerre, P. T. Nielsen, Vilhelm Lassen, Byriel-Jensen, Sigurd Berg, Stub, Martin Olsen, Knudsen, Poul Rasmusen og Jørgensen.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere.

Forhandlingen genoptoges.

Poul Christensen: Om den Lov, som vi nu have til Revision, og som vi allerede have behandlet i et Møde, tror jeg at turde sige, at den i de Aar, den har virket, har skabt overordentlig megen Lykke i vort Samfund. Jeg har ligesom det ærede Medlem for Svinninge (K. Pedersen), hvis varme Ord for denne Sag jeg paaskønner, ved alle de Lejligheder, hvor det har været mig givet, tolket min Taknemmelighed for denne Lov og rost den som en af de bedste, den danske Rigsdag nogen Sinde har vedtaget paa det økonomiske Omraade. Alle ældre Medlemmer her i Salen — og jeg er vis paa de nyere Medlemmer med — ville erindre fra den Tid, da vi forrige Gang havde Sagen til Forhandling, at Vejen fremad baade var lang og trang, men at det omsider lykkedes os at naa til et Resultat, som saa i de forløbne Aar har vist sig at være saa godt, som jeg sagde. Naar vi nu paa ny skulle til at tage dette store Spørgsmaal under Overvejelse og benytte de indvundne Erfaringer, rejser der sig selvfølgelig forskellige Spørgsmaal. Det første og det væsentligste er Spørgsmaalet om Størrelsen af den Kapital, der kan anvendes til Oprettelsen af det enkelte Husmandsbrug. Forrige Gang, da Sagen var til Behandling, gik to stærke Hovedstrømninger imod hinanden: Landarbejder-Standpunktet og Arbejdsgiver-Standpunktet. Disse to Standpunkter kolliderede ikke saa ganske lidt med hinanden. Adskillige ærede Medlemmer i denne Sal havde den Mening, at naar man skulde gaa den Vej, skulde man ikke oprette Huse, hvis Ejere bleve afhængige af det

nødtvungne Arbejde for andre, de fleste af os mente, at vor Opgave maatte være i første Række, saa vidt muligt at skabe selvstændige Husmandshjem. Det lykkedes os at komme godt frem ad denne Vej. Det lykkedes os ved et, tør jeg vel sige, enigt og udholdende Arbejde at naa til en Løsning af Opgaven, som vi alle kunde være glade ved.

Naar vi nu altsaa skulle til at revidere denne Lov og drage os de indvundne Erfaringer til Nytte, er, som jeg sagde før, Hovedpunktet for mig — der er adskillige Punkter, som jeg vil berøre, men som jeg betragter som underordnede — den Sum, der efter Forslaget kan anvendes til Oprettelsen af det enkelte Husmandsbrug. Ærede Medlemmer ville maaske erindre, at der forrige Gang var nogle i denne Sal, der mente, at de 4,000 Kr., der bleve Lovens Enderesultat, var for lidt. Jeg skal saaledes minde om, at det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen), det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 6te Valgkreds (Ovesen), det ærede daværende Medlem for Vordingborg (Nøhr) og jeg i sin Tid stillede Forslag om at gaa op til 6,000 Kr. for den ene Trediedel, medens vi foreslog 5,000 Kr. for den anden Trediedel og 4,000 Kr. for den sidste Trediedel. Vi ønskede den Gang, at de ikke alle skulde ligesom skæres over een Læst, ikke alle Lodder have den samme Størrelse. Vi mente, at Forholdene i de forskellige Egne kunde gøre det ønskeligt, at man havde en vis Bevægelsesfrihed. Naar nu den ærede Landbrugsminister foreslaar 5,000 Kr., skal jeg erkende, at hermed er til en vis Grad den Stilling naaet, som vi ønskede den Gang, 5,000 Kr. for dem alle er jo Gennemsnittet af det, vi som Mindretal stillede op. For saa vidt er jeg den højtærede Landbrugsminister taknemmelig. Paa den anden Side indrømmes det jo ogsaa af Ministeren, at Priserne næsten paa alle Omraader ere stegne siden den Tid. Jeg tror at turde paastaa, at ogsaa Prisen paa Jord er stegen, og det indrømmes, at det samme gælder Arbejdsløn til Haandværkere og Prisen paa Bygningsmaterialier og Kreaturer. Jeg synes da, at det havde været i allerhøjeste Grad ønskeligt, om vi nu kunde være komne op til 6,000 Kr. som Maksi-